

Hvis det er Folketingets holdning, at revselsesretten skal afskaffes, skal dette præciseres i lovgivningen. For at undgå, at der fortsat eksisterer en gråzone for straffri revselse, og for at undgå, at domstolene skal lægge antallet, hårdheden og placeringen af slag til grund for vurdering og strafudmåling, ville det mest hensigtsmæssige være helt at afskaffe revselsesretten. Det ville fjerne enhver tvivl hos såvel forældre som myndigheder om ulovligheden af at benytte fysisk afstraffelse i børneopdragelsen.

I Danmark er det stadig en udbredt opfattelse, at mildere grad af fysisk afstraffelse er et naturligt led i børneopdragelsen. En skærpet lovgivning ændrer ikke i sig selv befolkningens holdning til spørgsmålet, men det er vigtigt, at der fra politisk side sendes et klart signal om, at det er strafbart at slå børn.

Sverige ophævede i 1979 revselsesretten med følgende tilføjelse til myndighedsloven: »Barnet må ikke udsættes for legemlig afstraffelse eller anden krænkende behandling.« Undersøgelser fra Sverige

viser, at det i dag kun er 11 pct. af svenskerne, der går ind for fysisk afstraffelse af børn, mens det før lovændringen var godt halvdelen. Det er naturligvis ikke kun selve lovændringen, men også en udvidet oplysning, der har forårsaget denne holdningsændring blandt svenskerne.

Oplysning og kendskab til reglerne er vigtig i denne forbindelse, men en forudsætning for, at en oplysningskampagne kan få gennemslagskraft, er, at lovgivningen er entydig og ikke så vagt formuleret som den eksisterende danske bestemmelse. En klar lovgivning på området og en klar information om intentionerne er vigtige forudsætninger for at ændre befolkningens holdning til spørgsmålet om anvendelse af fysisk afstraffelse af børn.

Lovgivningen alene fører imidlertid ikke til omfattende holdningsændringer. Det er derfor vigtigt, at en lovændring ikke kommer til at stå alene, men går hånd i hånd med en omfattende og bredspektret oplysningskampagne og en bred debat om emnet.